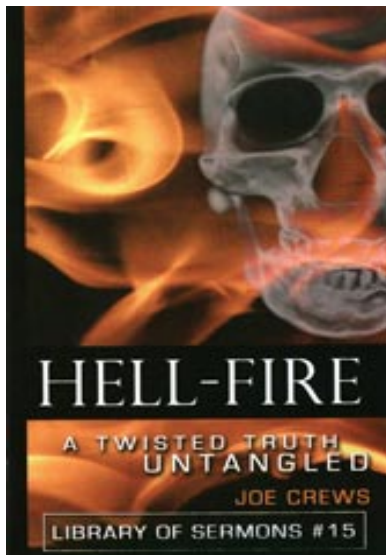

Chiar exista focul vesnic si iadul?

By Joe Crews

Unul din subiectele cele mai confuze din punct de vedere teologic din Biblie este acela al iadului. Clerul a cam orbacit cât priveste acest subiect, iar laicii i-au distrus sensul pâna ce cuvântul a ajuns cel mai bine cunoscut drept ceva vulgar, obisnuit si de prisos. Pretutendeni, oamenii își pun aceleasi întrebări: Ce este iadul si unde se afla? Care este soarta celor rai? Oare un Dumnezeu al iubirii îi va chinui pe oameni de-a lungul întregii vesnicii? Oare focul iadului va reusi sa arda vreodata rautatea din sufletul pacatosilor?

Sunt întrebări care merita raspunsuri sanatoase din Biblie, iar controversa iscata în jurul subiectului n-ar trebui sa ne descurajeze într-atât încât sa nu expunem tot adevarul asa cum este el în Hristos. Mai întâi de toate, trebuie sa înțelegem ca exista un cer de câștigat si un iad de evitat. Domnul Isus ne-a învatat ca fiecare suflet fie se va pierde, fie va fi câștigat. Nu exista un loc neutru si nici nu exista un premiu doi. "Fiul omului va trimite pe îngerii Sai si ei vor smulge din Împaratia Lui toate lucrurile, care sunt pricina de pacatuire si pe cei ce savârsesc faradelegea si-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul si scrâsnirea dintilor. Atunci cei neprihaniti vor straluci ca soarele în Împaratia Tatalui lor." Matei 13:41-43.

Având în vedere aceste doua sfârșituri definitive pentru toti aceia care s-au nascut vreodata, cât de sinceri ar trebui sa fim în a cauta sa gasim calea cea dreapta. Domnul Hristos a zis: "Eu sunt Calea, Adevarul si Viata." Unica siguranta absoluta pentru fiecare este sa creada exact ceea ce a declarat Isus despre iad. Învatatura Lui este singura pe care ne putem baza întru totul si este cea adevarata. El a declarat ca unii vor fi aruncati în foc, iar altii vor straluci în împaratie.

Oricât s-ar parea de ciudat, multi conducatori religiosi îi atribuie Domnului Isus o învatatura gresita cu privire la acest subiect. Ei îl acuza practic ca El învata ca sufletul nemuritor se desprinde de trup la moarte si se duce fie în iad, fie la cer. Dar nu aceasta a învatat Domnul Hristos. Nu a lasat niciodata sa se înțeleaga nici un pic ca sufletul fara trup s-ar desparti de trup la moarte. Si cu siguranta El nu a lasat niciodata impresia ca cei rai se vor chinui o vesnicie dupa ce vor muri.

Acum, haideti sa vedem ce a învatat de fapt Isus în legatura cu subiectul iadului. "Daca mâna ta te face sa cazii în pacat, taie-o; este mai bine pentru tine sa intri ciung în viata, decât sa ai doua mâini si sa mergi în gheena ..." Marcu 9:43. Aceste cuvinte ale Învatatorului dovedesc dincolo de orice umbra de îndoiala ca trupul, el însusi, se duce în foc si nu vreo parte vapoara a sufletului. În Matei 5:30 El a mentionat ca "tot trupul" va fi aruncat în iad sau gheena. Asta înseamna mâini, picioare, ochi si toate celelalte membre ale trupului fizic.

În contrast cu ceea ce a învatat Domnul Hristos, amvoanele moderne rasuna de zugraviri dramatice închipuite ale sufletelor care parasesc trupul la moarte -- suflete care nu au nici forma, nici continut. Aceasta conceptie, oricât de populara ar fi ea, este total contrara învataturii predicate de catre Isus. Retineti bine, deoarece Marele Învatator a descoperit-o în repetate rânduri în evangheliile--cei care vor fi aruncati în focul iadului se vor duce acolo cu mâinile, picioarele, ochii si toate trasaturile fizice ale corpului lor. Ei nu se vor duce în vreo stare vapoara a vreunui duh sau suflet fara chip.

Acum suntem pregatiti sa cercetam patru mari adevaruri din Biblie, care vor lumina majoritatea întrebărilor puse cu privire la soarta celor rai.

Pedeapsa dupa Judecata

Primul adevar important despre iad este acesta: Cei nemântuiti nu se duc în nici un loc de pedeapsa la moarte, ci ramân în morminte pâna la ziua judecatii când vor fi pedepsiti. Domnul Hristos a învatat acest adevar clar în bine-cunoscuta pilda a grâului si a neghinei. Dupa ce stapânul a semanat grâu în tarina, robul lui a venit sa-i spuna ca a iesit si neghina printre grâu. El a întreat daca poate sa rupa buruienile când erau destul de mici. Raspunsul stapânului a fost: "Nu, ca nu cumva smulgând neghina, sa smulgeti si grâu împreuna cu ea. Lasati-le sa creasca amândoua împreuna pâna la seceris; si la vremea secerisului, voi spune seceratorilor: 'Smulgeti întâi neghina si legati-o în snopi ca s-o ardem, iar grâu strângeti-l în grânarul meu.'" Matei 13:29, 30.

Acum sa urmarim cuvintele Domnului Hristos care explica întelesul pildei: "Cel ce seamana samânta buna este Fiul omului. Tarina este lumea; samânta buna sunt fiii împaratiei; neghina sunt fiii Celui rau. Vrajmasul, care a semanat-o, este Diavolul; secerisul, este sfârsitul veacului; seceratorii, sunt îngerii. Deci, cum se smulge neghina si se arde în foc, asa va fi si la sfârsitul veacului. Fiul omului va trimite pe îngerii Sai si ei vor smulge din Împaratia Lui toate lucrurile, care sunt pricina de pacatuire si pe cei ce savârsesc faradelegea si-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul si scrâsnirea dintilor." Matei 13:37-42.

Nimeni nu poate simplifica pilda exagerând cuvintele rostite de Domnul Isus. Este atât de limpede ca si un copil poate s-o înțeleaga. El a spus ca neghina îi reprezinta pe cei rai si ca ei vor fi aruncati în foc "la sfârsitul veacului". La seceris va avea loc despartirea, iar El a declarat limpede ca "Secerisul este sfârsitul veacului (lumii)". Cum ar putea cineva sa înțeleaga gresit aceste cuvinte ale Domnului Hristos? Într-adevar, ideea ca cei rai sa se duca în iad la moarte contrazice învatatura anume data de Domnul nostru ca cei rai vor fi aruncati în foc la sfârsitul lumii.

Întrucât si judecata are loc dupa ce va veni Hristos, putem vedea cât de illogic ar fi ca cineva sa fie pedepsit înainte de acel timp. Dreptatea cere ca cineva sa fie mai întâi judecat si apoi pedepsit. Petru declara: "Domnul stie sa izbaveasca din încercare pe oamenii cucernici si sa pastreze pe cei nelegiuiti, ca sa fie pedepsiti în ziua judecatii." 2 Petru 2:9. Acuma nu-i asa ca este logic? Sa presupunem ca un om ar fi adus în fata judecatorului pentru ca a furat, iar judecatorul i-ar zice: "Închideti-l zece ani, iar pe urma îi vom judeca si cazul." Ei bine, credem ca nici macar un judecator de pe pamânt nu s-ar purta atât de nedrept! Ar fi pus sub acuzatie pentru o astfel de fapta. Desigur ca Dumnezeu nu S-ar face vinovat de asa ceva!

Daca vom lasa Biblia sa spuna ce are de spus, nu va mai încapea nici o îndoiala cu privire la acest subiect. Cei rai sunt "pusi deoparte" pâna când? Pâna la "ziua judecatii". Cu ce scop? "Ca sa fie pedepsiti"! Asta înseamna ca nu pot fi pedepsiti înaintea acelei zile a judecatii. Spune oare Biblia unde anume sunt ei pusi deoparte pâna când? Domnul Hristos însusi a zis: "Nu va mirati de lucrul acesta, pentru ca vine ceasul când toti cei din morminte vor auzi glasul Lui, si vor iesi afara din ele. Cei ce au facut binele, vor învia pentru viata, iar cei ce au facut raul, vor învia pentru judecata." Ioan 5:28, 29.

Cât de simplu! Domnul Isus a declarat ca atât cei buni cât si cei rai vor iesi afara din mormintele lor ca sa primeasca fie viata vesnica, fie osânda. Asta dovedeste ca de la moartea lor pâna ce vor învia, nu vor primi nici o rasplata si nici o pedeapsa. Totul va avea loc dupa ce vor învia. Ei sunt pusi deoparte pâna în acea zi, asa cum a aratat Petru, dar Domnul Hristos ne-a descoperit unde stau ei pusi deoparte -- "în mormânt". Daca este nevoie de cuvinte mai simple de atât, ascultati-L pe Domnul Isus cum ne vorbeste în Luca 14:14 "Dar ti se va rasplati la învierea celor neprihaniti." Sau ascultati-L iarasi mai bine în Matei 16:27, "Caci Fiul omului are sa vina în slava Tatalui Sau, cu îngerii Sai si atunci va rasplati fiecaruia dupa faptele Lui." Când va fi "atunci"? Când are sa vina cu îngerii Sai. Nici o rasplata nu se va da pâna la învierea celor drepti, când va veni Domnul Isus cu toti îngerii. Aceste versete nu pot fi contestate. Luata în context, ele nu contin nici o ambiguitate si nici un înteles ascuns.

Domnul Hristos este citat din nou chiar în ultimul capitol din Biblie: "Iata, Eu vin curând si rasplata Mea este cu Mine ca sa dau fiecaruia dupa fapta lui." Apocalipsa 22:12. Aici, ni se aminteste ca "fiecare" își va primi dreapta rasplata când va reveni Domnul Isus pe acest pamânt. Iov declara ca: "cei rai sunt pastrati pentru ziua nimicirii. Ei vor fi scosi afara (înviati) la ziua mâniei." Iov 21:30 (Versiunea King James). Daniel a scris ca cei care "dorm în tarâna pamântului se vor scula: unii pentru viata vesnica si altii pentru ocară si rusine vesnica." Daniel 12:2. Mai încape oare vreo îndoiala unde se afla cei rai înainte de a fi înviati, judecati si pedepsiti? Avem marturia lui Petru, Daniel, Iov si a Învatatorului. Nu mai este loc de subterfugii. Ei sunt pusi deoparte în mormânt.

Acum ajungem la cel de-al doilea mare adevar despre iad: Nimeni dintre cei nemântuiti nu va fi aruncat în focul iadului înainte de cea de a doua venire a Domnului Isus de la sfârșitul lumii. Desi am vazut deja dovezi substantiale cu privire la acest punct, sa mai privim una. Descriind pedeapsa celor rai, Ioan scria: "Dar cât despre fricosi, necredinciosi, scârbosi, ucigasi, desfrânati, vrajitori, închinatori la idoli si toti mincinosii, partea lor este în iazul, care arde cu foc si cu pucioasa, adica moartea a doua." Apocalipsa 21:8.

Nu va exista o a doua moarte înainte învierii

Vedem aici ca cei rai sunt descriși ca suferind în focul iadului pedeapsa pentru pacatele lor. Dar care va fi pedeapsa aceea? "Moartea a doua" ne spune Ioan. Va dati seama ce dovedeste aceasta despre cei rai? Dovedeste ca nu vor fi aruncati în iazul cu foc decât dupa ce va avea loc învierea. Acesti oameni vor muri de moartea a doua în foc, dar nu pot sa sufere o a doua moarte pâna ce nu vor capata o a doua viata. Ei si-au trait prima viata în lumea aceasta si au murit de prima moarte, ajungând în mormânt. Înainte ca sa poata muri de a doua moarte, trebuie sa fie înviati -- trebuie sa li se dea o a doua viata. Desigur ca aceasta va avea loc la sfârșitul lumii. Domnul Isus a declarat: "toti cei din morminte ... vor iesi afara din ele."

Acum, dupa ce vor primi o a doua viata la înviere, cei rai vor fi pedepsiti pentru pacatele lor în focul din iad, "care este moartea a doua". Apropo, aceasta a doua moarte este moartea vesnica, definitiva din care nu va mai exista nici o înviere. Dar ceea ce trebuie sa amintim este timpul când va avea loc aceasta pedeapsa în focul din iad- adica dupa învierea de la sfârșitul lumii. Ea nu are loc la prima moarte asa cum au ajuns multi sa creada.

Oare ne spune Biblia cum vor fi aruncati cei rai în iazul cu foc? Da, ne spune. Ioan descrie evenimentele spectaculare care vor avea loc la încheierea celor o mie de ani. "Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi deslegat si va iesi din temnita lui, ca sa însele neamurile, care sunt în cele patru colturi ale pamântului, pe Gog si pe Magog, ca sa-i adune pentru razboi. Numarul lor va fi ca nisipul marii. Si ei s-au suit pe fata pamântului si au înconjurat tabara sfintilor si cetatea prea iubita. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit." Apocalipsa 20:7-9.

Acum la sfârșitul celor o mie de ani, toti oamenii rai care au trait vreodata pe pamânt, vor învia la a doua înviere. Dupa ce a descris cum vor învia cei drepti si cum vor domni împreuna cu Hristos în timpul celor o mie de ani, Ioan a declarat: "Ceilalti morti n-au înviat pâna nu s-au sfârșit cei o mie de ani." Apocalipsa 20:5.

Ceilalti morti desigur ca sunt cei rai, iar învierea lor îi va oferi ocazia lui Satana sa-si reia lupta continua împotriva lui Dumnezeu si a sfintilor. El porneste sa strânga ostile celor pierduti care au fost înviati din morti. Are din nou oameni pe care sa-i însele si îi convinge ca împreuna vor fi în stare sa cucereasca Noul Ierusalim, care a coborât de la Dumnezeu din cer (Apocalipsa 21:2). Pe când ei înconjoara în mars cetatea, cei rai sunt distrusi deodata de focul care cade din cer asemenea unui torent peste ei. Acesta este focul iadului care reprezinta pedeapsa finala pentru pacat.

Unde se afla iadul

Biblia afirma clar ca focul îi distruge pe cei rai chiar aici pe "întinderea pamântului". Fiecare scriitor al Bibliei, care vorbeste despre subiectul iadului, mai adauga înca o viziune asupra celei de a doua morti a celor rai. Petru declara: "Dar cerurile si pamântul de acum sunt pazite si pastrate, prin acelasi Cuvânt, pentru focul din ziua de judecata si de pieire a oamenilor nelegiuiti." 2 Petru 3:7. Apoi, continua prin a descrie ziua Domnului care va topi trupurile ceresti cu o mare caldura.

Limbajul folosit de Petru este foarte usor de înteles cu privire la locul de pedeapsa pentru cei nelegiuiti. El declara ca pamântul este pastrat pentru acel foc care va aduce judecata si pieirea celor rai. Pedeapsa lor va avea loc pe acest pamânt. Isaia declara: "Caci este o zi de razbunare a Domnului, un an de rasplatire si razbunare pentru Sion. Pârâiele Edomului se vor preface în smoala si pulberea lui în pucioasa; da, tara lui va fi ca smoala care arde." Isaia 34:8, 9.

Profetul zugrăvește întreaga planetă învaluită într-un foc nimicitor. Chiar pâraiele și praful se vor transforma în smoală și pucioasă care vor exploda. Isaia declară că aceasta reprezintă răzbunarea lui Dumnezeu și "rasplatarea" de la sfârșitul mării controversate.

David adaugă aceste cuvinte la marturia de mai sus: "Peste cei răi plouă carbuni, foc și pucioasă; un vânt dogorător, iată paharul, de care au ei parte." Psalmul 11:6. Observați că folosește aproape aceleași cuvinte ca și Ioan și Petru când descriu soarta celor răi. Toți sunt de acord cu privire la locul pedepsei (pământul) și la elementul care îi va pedepsi (focul).

Ajungem astfel la cel de-al treilea mare adevăr cu privire la subiectul iadului. Iadul ca loc de pedepsire va fi de fapt acest pământ transformat într-un iaz cu foc la Ziua Judecării. Dar aceasta ridică și alte întrebări foarte interesante cu privire la soarta celor pierduți. Una dintre întrebările cele mai controversate și uimitoare are de a face cu lungimea pedepsei. Cât timp vor continua să trăiască și să sufere cei răi în acel foc?

Nimeni nu poate să răspundă cu precizie la această întrebare deoarece Biblia zice că ei vor fi pedepsiți după faptele lor. Asta înseamnă că vor fi grade de pedeapsă. Unii vor suferi mai mult decât alții. Dar putem declara un lucru cu siguranță și anume că cei răi nu vor trăi în acel foc de-a lungul vesniciei.

Focul din iad are un sfârșit

Există câteva motive pentru care suntem atât de siguri în ceea ce privește acest punct. Mai întâi de toate, se spune despre acest pământ că va constitui căminul, patria finală a celor neprihăniți. "Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!" Matei 5:5. După ce a descris acest pământ, care va trece cu troznul și va arde cu o mare căldură, Petru a văzut un pământ nou, plin de neprihănire. "Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea." 2 Petru 3:13.

Nu se poate ca cei răi să continue să trăiască pe această planetă deoarece ea i-a fost făgăduită, în întregime, seminței spirituale a lui Avraam (Romani 4:13). După ce va fi curățit de tot blestemul păcatului, pământul le va fi redat celor care l-au stăpânit de la început și planul original făcut de Dumnezeu va fi restabilit. În sfârșit, el va fi ceea ce a vrut Dumnezeu ca el să fie--un cămin desăvârșit pentru un popor desăvârșit.

În al doilea rând, nu se poate ca cei răi să continue să trăiască pe acest pământ, deoarece ei nu și-au pus niciodată încrederea în Domnul Hristos pentru viața veșnică. Doar dreptii vor primi darul vieții veșnice. "Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică." Ioan 3:16. Dar ce se va întâmpla cu cei care nu cred în El? Cu siguranță că vor pieri. Biblia spune: "Plata păcatului este moartea." Romani 6:23. Va rog să nu pierdeți simplitatea extremă a acestor versete. Celor răi nu li s-a promis niciodată viața. În schimb li s-a promis moartea--moartea veșnică. Doar dreptilor, neprihăniților li s-a promis viața--viața veșnică.

Dar există doar un singur mod de a capăta viața fără de sfârșit și acesta este prin credința în Isus. Ioan o descrie astfel: "Și marturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și aceasta viața este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața." 1 Ioan 5:11, 12. Dați-mi voie să vă pun o întrebare: Oare cei răi din iazul cu foc Îl au pe Fiul lui Dumnezeu? Desigur că nu. Atunci cum ar putea avea viața? Ioan declară: "Știți că nici un ucigăș n-are viața veșnică rămânând în el." 1 Ioan 3:15. Oare acei ucigăși din focul iadului vor avea viața pe vecie? Niciodată.

Ar fi erezia cea mai teribilă să crezi că poți obține viața veșnică de la alt izvor decât de la Domnul Isus. De unde ar putea să capete viața veșnică cei răi? Ap. Pavel declară că Domnul Isus "a adus viața și nemurirea la lumina prin evanghelie." 2 Timotei 1:10. (Versiunea King James). Inspirația nu ne descoperă nici o altă sursă de viață veșnică în afara evangheliei lui Hristos. Unde se află vreun text în Biblie care să descrie acordarea vieții veșnice celor răi? Putem adesea citi că cei drepti o primesc, dar niciodată nu citim că cei necredincioși ar primi-o.

Pavel declară: "Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urma trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesușiți și noi vom fi

schimbati. Caci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, sa se îmbrace în neputrezire si trupul acesta muritor sa se îmbrace în nemurire." 1 Corinteni 15:51-53.

Acest text ne vorbeste despre un anumit punct în timp când cei drepti vor fi schimbati într-o clipa în fiinte nemuritoare. Acel timp n-a venit înca. Va fi când va reveni Domnul Isus, când va avea loc învierea. Nicaieri în Biblie nu citim ca cei rai vor fi schimbati în acest mod. Si aceasta se întâmpla pentru ca ei n-au vrut sa primeasca niciodata darul vietii vesnice, asa ca nu pot sa aiba viata în iazul cu foc.

Este de neconceput si irrational sa vrei sa creezi un astfel de eveniment. Este contrar Bibliei si respingator bunului simt. Ezechiel declara: "Sufletul care pacatuieste, acela va muri." Ezechiel 18:4. Indiferent de ceea ce înțelegem noi prin suflet, sa acceptam adevarul biblic simplu ca sufletul poate sa moara si va muri ca urmare a pacatului.

Daca cei rai traiesc o vesnicie în foc, atunci înseamna ca ei se bucura de acelasi lucru ca si dreptii numai ca într-un alt loc. Cine ar putea sa le dea lor viata vesnica în afara de Domnul Hristos? Ioan 3:16 reglementeaza problema aceasta atât de clar si de simplu. Cei care nu cred în singurul Fiu vor pieri. Vor muri. Vor muri de moartea a doua--o moarte vesnica din care nu vor mai fi înviati niciodata. Moartea aceasta nu va avea sfârșit. Reprezinta o pedeapsa fara sfârșit, vesnica, deoarece este o moarte fara sfârșit si vesnica.

Focul de nestins

Cineva ar putea sa puna urmatoarea întrebare: Dar ce putem spune despre focul de nestins care îi va arde pe cei rai? Nu înseamna oare ca nu se va stinge niciodata? Desigur. A stinge înseamna a pune capat, a opri. Nimeni nu va fi în stare sa stinga focul iadului. El este focul ciudat al lui Dumnezeu. Nimeni nu va reusi sa scape de el, stingându-l. Isaia declara despre acel foc: "Iata-i, au ajuns ca miristea, pe care o arde focul si nu-si vor scapa viata din flacari: caci nu va fi ca un carbune, la care se încalzeste cineva, nici un foc la care sta." Isaia 47:14. Dupa ce își va fi împlinit lucrarea de nimicire, acel foc se va stinge. Nimeni nu va putea sa scape din flacarile lui stingându-l, dar în cele din urma nu va mai ramâne nici macar un carbune. Asa declara Scripturile.

Ieremia a profetizat ca Ierusalimul va arde cu un foc care nu se va putea stinge (Ieremia 17:27), dar el a ars pâna în temelii (2 Cronici 36:19-21). Cititi aceste versete si urmariti cum foloseste Biblia cuvântul "stinge". Nu înseamna foc care nu se va stinge niciodata. Înseamna doar ceea ce spune "de nestins". Nu se poate stinge.

Ce-am putea spune despre expresiile "vesnic" "în veci" folosite pentru a descrie focul iadului? Nu apare nici o contradictie si nici o confuzie ori de câte ori lasam Biblia sa-si ofere propria definitie a cuvintelor. Multi fac greseala de a aplica definitiile moderne acelor cuvinte biblice fara sa faca vreo referire la înțelesul lor din contextul din vechime. Acest lucru violeaza una din regulile fundamentale de interpretare biblica.

Adevarul este ca focul vesnic nu înseamna un foc care nu se va stinge niciodata. Aceeasi expresie se foloseste în Iuda 7 cu privire la nimicirea Sodomei si Gomorei. "Tot asa Sodoma si Gomora si cetatile dimprejurul lor, care se dadusera ca si ele la desfrâu si au poftit dupa trupul altuia, ne stau înaintea ca o pilda, suferind pedeapsa unui foc vesnic."

Este evident ca Sodoma nu mai arde astazi. Valurile Marii Moarte trec peste locul unde au stat cândva acele cetati antice. Cu toate acestea, au ars de un "foc vesnic" si ni se spune ca ne stau ca pilda despre ceva. Ca pilda despre ce? "Daca a osândit El la pieire si a prefacut în cenusa cetatile Sodoma si Gomora, ca sa slujeasca de pilda celor ce vor trai în nelegiuire." 2 Petru 2:6.

Asta este! Acel foc vesnic care a transformat Sodoma în cenusa reprezinta o pilda cu privire la ceea ce li se va întâmpla în cele din urma celor rai. Daca acest text este adevarat, atunci acelasi gen de foc care a nimicit Sodoma si Gomora îi va arde si pe cei rai în iazul cu foc. Va trebui sa fie un foc vesnic. Vrea oare sa însemne ca si cei rai se vor transforma în cenusa? Biblia confirma acest adevar: "Caci iata, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toti cei trufasi si toti cei rai vor fi ca miristea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul

ostirilor si nu le va lasa nici radacina nici ramura ... Si veti calca în picioare pe cei rai, caci ei vor fi ca cenusa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregatesc Eu, zice Domnul ostirilor." Maleahi 4:1, 3.

Nici un cuvânt din nici o limba n-ar fi redat mai clar sau mai puternic. Acest foc vesnic arde pâna la capat vesnic. Chiar Satana, radacina, în cele din urma este ars. Cât de lesne de înteles ne apare întreg tabloul daca îi dam voie Bibliei sa-si explice proprii termeni. De ce manipulare vicleana a cuvintelor ar fi nevoie ca sa ocolesti întelesul evident al acestor cuvinte. Cu toate acestea, cei care au înteles o viata întreaga prin prejudecatile impuse lor de traditie cuvintele "îi va arde ... vor fi ca cenusa" vor insista sa creada ca cei rai sunt înca vii si sufera. Evident ca exista câteva versete ambigue cu privire la acest subiect, dar credem ca ele se armonizeaza toate când luam în considerare contextul si trebuie sa-i dam voie Bibliei sa fie propriul ei comentariu.

Chiar cuvintele Domnul Hristos din Matei 25:46 nu sunt atât de derutante, întelesul lor fiind evident. "Si acestia vor merge în pedeapsa vesnica, iar cei neprihaniti vor merge în viata vesnica." Multi se poticnesc de expresia "pedeapsa vesnica", dar observati ca nu zice "pedepsire vesnica." Oricare ar fi pedeapsa, va dura vesnic. Oare ne spune Biblia din ce consta pedeapsa? Desigur. "Plata pacatului este moartea." Romani 6:23. Asa ca Domnul Isus vroia sa spuna ca moartea va fi vesnica. Nu se va termina niciodata. Nu va fi întrerupta niciodata de vreo înviere.

Ap.Pavel simplifica si mai mult explicatia prin aceste cuvinte: "într-o flacara de foc, ca sa pedepseasca pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu si pe cei ce nu asculta de evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Ei vor avea ca pedeapsa ..." Urmariti acum, ap.Pavel urmeaza sa ne spuna care este pedeapsa. "Ei vor avea ca pedeapsa o pierzare vesnica, de la fata Domnului si de la slava puterii Lui." 2 Tesaloniceni 1:8, 9. Asa ca pedeapsa reprezinta pierzarea vesnica - o nimicire care va fi vesnica. Din ea, nu va mai exista nici o înviere si nici o nadejde de viata.

Dar ce-am putea spune despre viermele lor care nu moare? Multi au citit cuvintele Domnului Isus despre iad "unde viermele lor nu moare si focul nu se stinge." Marcu 9:46. Unii au interpretat ca viermele ar fi sufletul. Oare asta a vrut sa spuna Domnul Isus? Nicaieri în Biblie nu exista vreo aluzie ca sufletul ar fi un vierme.

În acest loc Domnul Isus a folosit cuvântul "Gheena" pentru "iad". Din întâmplare, Gheena era chiar un loc real de ardere chiar în afara zidurilor Ierusalimului. Fara îndoiala ca ascultatorii Domnului Hristos chiar si vedeau cum se ridica fumul din Valea Gheenei, acolo unde permanent se ardeau cadavrele si gunoiul. Daca ceva cadea dincolo de flacarile nimicitoare, era imediat mâncat de viermi. Având în fata ochilor scenele vii ale nimicirii totale, Domnul Isus S-a folosit de focul Gheenei ca de un exemplu al nimicirii totale prin focul iadului. Focul nu se stingea niciodata, iar viermii permanent mâncau trupurile - un tablou al nimicirii totale.

Probabil ca cel mai derutant text despre iad este cel în care Ioan face aluzie la fumul care se urca "din veci în veci". Pentru cei care sunt nefamiliarizati cu aceasta expresie folosita în Biblie, într-adevar pare foarte derutant. Dar o comparatie a versetelor atât din Vechiul cât si din Noul Testament descopera ca aceste cuvinte "în veci" se folosesc de 57 de ori în Biblie cu referire la ceva care a ajuns deja la sfârșit. Cu alte cuvinte, "în veci" nu înseamna întotdeauna "fara sfârșit".

Ar putea fi citate multe exemple cunoscute, dar doua sau trei chiar merita sa fie amintite. În Exodul 21, se stabilesc conditiile cu privire la legea robiei. Daca un rob alegea sa continue sa-l slujeasca pe stapânul pe care-l iubea decât sa se elibereze la termenul fixat, atunci urma ca urechea sa-i fie strapunsa cu o sula, iar Scriptura declara: "robul sa ramâna pentru totdeauna în slujba lui." Versetul 6. Dar cât timp urma sa-si slujeasca stapânul acel rob? Doar atât cât traia, desigur. Asa ca "pentru totdeauna" nu înseamna la nesfârșit. Ana si-a dus fiul, pe Samuel, la templul Domnului, unde urma "sa ramâna acolo pentru totdeauna." 1 Samuel 1:22. Cu toate acestea, în versetul 28 ni se spune clar "toata viata lui sa fie dat Domnului." Întelesul original al cuvintelor "pentru totdeauna" indica o perioada de timp nedefinita. De obicei, defineste perioada de timp în care ceva continua sa existe cât o impun conditiile. Chiar perioada de timp cât a stat Iona în pântecul chitului este descrisa de el ca "pe vecie". Iona 2:6.

Cineva ar putea obiecta ca aceasta ar putea limita chiar viata dreptilor în ceruri, deoarece ei sunt descrisi ca proslavindu-L pe Dumnezeu pe vecie. Termenii sunt aceeasi atât pentru cei mântuiti cât si pentru cei pierduti. Dar exista o deosebire foarte mare între situatiile implicate. Sfantii primesc darul nemuririi. Viata lor se masoara acum cu viata lui Dumnezeu. Nemurire înseamna "nesupus mortii". Cuvintele "pe vecie" folosite cu referire la ei ar putea înseamna "fara sfârșit", deoarece ei sunt deja fiinte nemuritoare. Dar când "pe vecie"

se foloseste ca sa-i descrie pe cei rai, vorbim despre fiinte muritoare care pot sa moara si trebuie sa moara. "Pe vecie" pentru ei înseamna atât cât poate supravietui natura lor muritoare în focul care îi pedepseste dupa faptele lor.

Trupul si sufletul vor fi nimicite

Ajungem astfel la ultimul adevar cu privire la soarta celor rai. Dupa ce cei nemântuiti vor fi pedepsiti dupa pacatele lor, le vor fi terse din existenta, atât trupul cât si sufletul. Domnul Isus declara lucrul acesta foarte simplu: "Nu va temeti de cei ceucid trupul ... ci temeti-va mai degraba de Cel ce poate sa piarda si sufletul si trupul în gheena." Matei 10:28.

În lumina acestei declaratii, cum ar putea cineva sa mai pretinda ca cei rai au nemurirea? Domnul Isus, Singurul care poate acorda darul vietii, respinge posibilitatea ca cei din iad sa continue sa traiasca în oricare forma. Viata va fi curmata pe vecie, iar trupul va arde în foc.

Psalmistul scria: "Dar cei rai pier si vrajmasii Domnului sunt ca cele mai frumoase pasune: pier, pier ca fumul. Psalmul 37:20. "Înca putina vreme si cel rau nu va mai fi; te vei uita la locul unde era si nu va mai fi." Versetul 10.

Se folosesc cele mai puternice cuvinte, cele mai hotarâtoare din limbajul omenesc pentru a descrie nimicirea din iad, dar unii mai insista ca autorii Bibliei nu vor sa se înțeleaga chiar ceea ce exprima cuvintele lor. "Nimici," "arde," "nimici cu desavârsire," "moarte" - oare aceste cuvinte au vreun înțeles tainic, opus înțelesului Bibliei decât îl au în alte carti? N-avem nici un motiv sa gândim altfel. Adevarul este ca teologii au facut un capcaun din bunul nostru Dumnezeu al iubirii. A fost zugravit ca fiind mai crud decât Hitler. Chiar daca Hitler i-a chinuit pe oameni si a facut experiente pe ei, în cele din urma i-a lasat sa moara, dar dupa pretentiile unor teologi, Dumnezeu va pastra aceste suflete nemuritoare cu scopul de a le vedea chinuindu-se si scâsnind de durere de-a lungul vesniciei.

Dreptatea lui Dumnezeu va fi îndreptatita

Un astfel de tablou nu numai ca-L reprezinta gresit pe Dumnezeul iubirii, dar îi si deformeaza dreptatea. Gânditi-va putin la implicatiile unei doctrine care ar trimite fiecare suflet pierdut într-un iad imediat, fara de sfârșit chiar de la moarte. Sa presupunem ca un om ar muri cu 5000 de ani în urma având un singur pacat îndragit. Sufletul sau s-ar duce imediat în iad ca sa fie chinuit o vesnicie. Apoi, gânditi-va la o alta moarte, cea a lui Adolf Hitler, care a ordonat moartea a milioane de oameni. Dupa aceasta învatatura atât de cunoscuta, si sufletul lui s-ar duce imediat în iad ca sa sufere vesnic, dar omul care a pierit din pricina unui singur pacat, va arde cu 5000 de ani mai mult decât Hitler. Cum ar putea asta sa fie drept? Oare Dumnezeu S-ar purta astfel? S-ar contrazice declaratia Bibliei cum ca fiecare trebuie pedepsit dupa faptele lui.

Exista doua puncte de vedere extreme care circula în prezent cu privire la pedeapsa celor rai. Unul este universalismul, care sustine ca Dumnezeu este prea bun ca sa îngaduie ca cineva sa piara. Al doilea este învatatura teribila a chinului vesnic care va continua toata vesnicia într-un abis întunecat de suferinta si durere. Amândoua sunt gresite. Adevarul se afla undeva la mijloc. Dumnezeu îi va pedepsi pe cei rai dupa faptele lor, dar nu va perpetua raul pedepsindu-l pe vecie.

Sincer cred ca multe suflete sincere au fost întoarse de la Dumnezeu din pricina repulsiei lor fata de reprezentarea gresita a caracterului Sau. Ele nu pot sa iubeasca pe Cineva care îi va tine pe cei rai într-un chin vesnic fara sa existe nici un scop în sine. Nu exista nici o reabilitare. O astfel de masura punitiva n-ar face decât sa slujeasca unui spirit de razbunare si de îndreptatire. Oare asa arata Dumnezeu? Dupa ce a auzit adevarul biblic despre iad, un director de banca m-a luat în brate si mi-a zis: "Joe, cred din nou în Dumnezeu. Anii de zile am fost necredincios deoarece fusesem învatat ca Dumnezeu îi va chinui pe cei rai o vesnicie."

Nu va mai fi durere sau moarte

Curând, într-o buna zi, Dumnezeu va avea un univers curat. Toate urmarile pacatului se vor sterge pentru totdeauna. Nu va mai exista pacat, nu vor mai fi pacatosi si nici un diavol care sa ispiteasca. Va fi exact asa cum planuise Dumnezeu universul de la început.

Ioan a descris acel camin din viitor prin aceste cuvinte: "El va sterge orice lacrima din ochii lor. Si moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici tipat, nici durere, pentru ca lucrurile dintâi au trecut." Apocalipsa 21:4.

I-ati putea gasi suferintei vreun loc în acele cuvinte pretioase în dreptul cuiva în întreg universul recreat? Dumnezeu a spus ca plânsul si durerea nu vor mai fi. Îl credeti pe Dumnezeu pe cuvânt sau alegeti sa credeti ceea ce presupune omul? La doar patru versete înainte ca sa scrie aceasta fagaduinta, Ioan a descris cum vor fi aruncati cei rai în iazul cu foc. "Oricine n-a fost gasit în cartea vietii, a fost aruncat în iazul de foc. Apoi am vazut un cer nou si un pamânt nou, pentru ca cerul dintâi si pamântul dintâi pierisera." Apocalipsa 20:15; 21:1.

Acel iaz de foc se afla chiar aici pe planeta pamânt dupa textul din Apocalipsa 20:9. Dar observati ca acest loc unde vor arde cei rai, va trece, iar Dumnezeu va recrea un nou pamânt în locul lui. Noul Ierusalim va coborî înainte ca sa-i nimiceasca acel foc pe cei rai, iar dupa aceea, conform versetului 4, nu va mai fi tânguire, tipat, durere sau moarte. Ca sa nu mai existe nici o durere, nu trebuie sa mai existe nici un iad vesnic. Cele doua lucruri se exclud reciproc. Ar trebui sa-l multumim lui Dumnezeu în fiecare zi ca planul Sau în cele din urma va aduce un sfârșit suferintei. Satana nu va mai fi aici ca sa provoace durere, iar Dumnezeu ne fagaduieste ca în împaratia Sa nu va mai exista nici o umbra de durere.

Iadul nu a fost facut pentru noi

În cele din urma, ar trebui sa ne bucuram ca iadul nu a fost facut nici pentru dvs. si nici pentru mine. Domnul Isus a declarat ca el "a fost pregatit diavolului si îngerilor lui." Matei 25:41. Daca ne vom împiedica si vom ajunge în acel foc, va fi cea mai colosala gafa pe care am putea s-o facem vreodata. N-ati putea sa ajungeti acolo decât trecând peste trupul strapuns al Domnului Isus Hristos si în ciuda iubirii Tatalui, a rugamintilor staruitoare ale Duhului Sfânt si a influentei ceresti a milioane de îngeri. Întrebarea din tot universul acesta la care nu se poate gasi vreun raspuns este: "Cum vom scapa noi, daca stam nepasatori fata de o mântuire asa de mare?" Evrei 2:3. Nu exista nici un raspuns deoarece nu exista nici o scapare decât prin Domnul Hristos si prin crucea Lui. Nimeni nu se va pierde pentru ca a pacatuit, deoarece toti pacatuim. Nimeni nu va fi omis din cer deoarece a mintit, a furat sau a comis adulter. Singurul motiv pentru care cineva va fi pierdut va fi deoarece refuza sa se întoarca de la pacatul sau si sa vina în bratele unui Mântuitor iubitor care este gata sa ierte si sa curateasca de orice nelegiuire. "Fiindca atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, ca a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica." Ioan 3:16.